

Z OBSAHU:

**OLYMPIC • ANETA LANGEROVÁ • KAREL KRYL • WABI & ĎÁBLOVO STÁDO
HANA ZAGOROVÁ • JAN WERICH • HELENA ŠTÁCHOVÁ
COLLEGIUM MARIANUM**

OLYMPIC DRSŇÁCI S NĚŽNOU DUŠÍ

Legendární kapela Olympic je, jak říkají její členové, na permanentním tour. Za rok odehraje asi sedmdesát koncertů, sem tam vyjede i za hranice, příští rok plánuje menší šňůru po Spojených státech. Ještě před tím, konkrétně 5. prosince, se na Olympic můžete vypravit do pražské Lucerny. Mimochodem – tenhle koncert načne třetí stovku vystoupení v tomhle prostoru. „Je to typický olympický sál,“ usmívá se lídr Olympiku Petr Janda, se kterým jsme se sešli nad zbrusu novým albem kapely. Jmenuje se Souhvězdí drsňáků.

Hned v první písni desky zpíváte, že máte radost ze života. Máte?

Mám. Nedávno jsem byl na hřbitově. Vzal jsem s sebou bohužel i děti, kterým tam docvaklo, že život není jen tak. Ale na druhou stranu jsem si tam uvědomil, že fakt pořád mám radost ze života. Nakonec – všem nám ji dělá i naše nová deska. Měli jsme společnou radost z nahrávání a máme společnou radost z výsledku.

Dnes kapely hodně nahrávají najednou co nejvíce nástrojů; co vy?

My vlastně nahráváme pořád stejně. Co jde, to nahráváme dohromady, a co se povede, to necháme. Co se nepovede, to opravíme.

Kolik toho k těm opravám zůstává?

Bicí neopravujeme vůbec, ty se musejí povést napoprvé. Kytaru většinou hrají jako demo, pak, v zájmu lepšího zvuku, se přesunu do velkého sálu, kde si ji nazvučím. To nemůžu, když nahráváme základy, jelikož jsou tam bicí. No a nakonec vždycky přijde zpěv.

Stále platí, že bubeník bude v Olympiku už napořád jako host?

To určitě neplatí, jednou se určitě stane členem. I když někteří muzikanti v jiných kapelách na to čekali třeba i třicet let. My ale takhle dlouho čekat nebudeme, ani nemůžeme, toho bych se ani nedožil! Trochu to tedy zkrátíme.

Veškerou muziku na Souhvězdí drsňáků jste napsal vy. Ostatní k tomu nepustíte nebo netvoří?

Ostatní jsou líní jako prasata a nic neskládají. (smích) Ale vážně: takhle má ta deska jednotnou linku, což jí, myslím, prospívá.

Do textů se ale tolik neženete...

Do textů se ženu jenom proto, že mě to docela baví. Je to dobrá křížovka. A vynikající terapie na mozek stárnoucího elegána. A je tu i další důvod: když si text napíšu sám, dobře se mi zpívá. Je kompaktní s muzikou, což je logické, když je autorem hudby i textu jeden člověk. A nakonec musím troufat říct, že se mi ty texty docela daří.

Do jaké míry jsou texty na desce autobiografické?

Za ostatní textaře nemůžu mluvit, ale ty moje jsou autobiografické všechny. Vlastně nic jiného ani psát neumím; neumím si vymýšlet. Texty jsou o mně, o mých pocitech. Snad jenom Němá není autobiografickou písničkou. Obsahuje ale zásadní obecnou poučku: nelze mít všechny holky, co na světě jsou. Osobně jsem často toužil po holce, kterou jsem nedostal. Je to trochu nadsázka. Trochu.

Supraphononline

► Řekl jste, že píseň **Tancovačka ze Souhvězdí drsnáků odkazuje k vašim slavným songům Želva nebo Rosomák. Bylo to tak od začátku myšleno?**

Upřímně řečeno – úplně původně to tak být nemělo. Ale je to taková, řekl bych, swingová písnička, původně se slovo swing objevilo i v jejím názvu. A obsahuje skvělé, téměř berkovské sólo, které bravurně zahrál Jirka Valenta. První období Olympiku připomíná tahle písnička i proto, že je do ní vtažený sampl hlasu Jana Antonína Pacáka z písně Línej skaut z roku 1968.

Takže se k téhle éře stále odkazujete...

Ano, a není na tom nic špatného.

To je stejné, jako když člověk pořád přemýšlí o tom, jaké to bylo, když byl kluk. Tahle éra Olympiku byla opravdu skvělá a pořád na ni moc rád na ni vzpomínám.

Nová deska se jmenuje Souhvězdí drsnáků, ta minulá Souhvězdí šilenců. Jak tuhle trilogii dovršíte?

Jako romantici! To bude trojka naší trilogie.

Jste víc drsnáci nebo šilenci?

Obojí. Ty desky jsou, myslím si, postavené dobře. Stylem i nasazením drží pohromadě. Samozřejmě se od sebe trochu liší – ta šilenecká byla taková, řekněme, oťukávací, drsná-

kou už jsme dělali s větší rozvahou. Zatímco o Souhvězdí šilenců jsme dlouho nevěděli, že se tak bude jmenovat, o nové desce jsem to věděl od samého začátku. A věděli to i textaři, proto jsou některé texty docela drsné. No a ta třetí deska bude, logicky, romantická. Měla by vyjít na podzim příštího roku.

U všech tří desek sázíte především na elektřinu a elektrické nástroje.

U těch dvou prvních určitě. Akustické nástroje se nám do tohoto projektu nehodily. Pozorní posluchači si taky všimnou, že tu je málo syntetizátorů, trůní piano. Basa je hodně hluboká a bicí jsou hodně otevřené.

Ten zvuk je fakt jiný. Drsný. Prostě takový, jaký jsme si přáli mít.

Zahrajete si někdy jen tak akusticky?

Moc ne. Ale při oslavách pětapadesátin Olympiku, což bude za tři roky, plánujeme první část oslavného koncertu provést akusticky.

A dohlédnete už k šedesátce?

Oslavy šedesátin ještě úplně vymyšlené nemáme. Snad jen to, že si možná vezmeme nějakou předkapelu, třeba Rolling Stones. I když... až my budeme slavit šedesát, oni už budou úplně vyřízení!

Foto © 2014 Michal Matyáš

Foto © 2014 Michal Matyáš

Foto © 2014 Michal Matyáš

Foto © 2014 Michal Matyáš

ANETA LANGEROVÁ VYDÁVÁ ALBUM NA RADOSTI

V pátek 28. listopadu vydala Aneta Langerová dlouho očekávané čtvrté album s příznačným názvem Na Radosti.

Nová studiová deska navazuje na titul Pár míst, kterým si Aneta splnila svůj sen, když ke spolupráci přizvala vynikající smyčcové trio a svou dosavadní tvorbu představila v akustické podobě. Písně v intimní atmosféře získaly naléhavější rozměr a album sklidilo velký úspěch u kritiků i fanoušků.

Stejně naléhavá, ale i hravá je její nová deska. Spolu s klavíristou, hudebním skladatelem a producentem Jakubem Zitkem pracovali dva roky na písničkách, původní hudbě a textech. Inspiraci hledali na magickém místě obklopeni hlubokými šumavskými lesy.

„Na Radosti je místo, kde se zastavil čas a s ním i příběhy lidí, kteří tam žili. Zůstaly jen dvě chalupy na samotě, socha panenky Marie a ruina kaple, kolem které krouží přání těch, kteří tam kdysi den co den chodili, aby našli naději, útěchu a smíření. Nedaleko stojí dům, kde

sloužily do 60. let jeptišky a staraly se o sirotky. To místo jsme si zamilovali, okouzilo nás a vtáhlo do děje příběhů, které chceme vyprávět,“ říká Aneta Langerová.

Na albu Na Radosti naleznete 12 autorských písní vyprávějících o dívkách a ženách, které spojuje jejich

čistota, křehkost ale současně odvaha a odhodlání jít vlastní cestou. Dokáží naslouchat svému vnitřnímu hlasu

Supraphononline

a nachází v sobě sílu překonat jakoukoliv překážku, kterou jim život klade do cesty. Někdy mohou být okolím vnímány jako jiné, jejich jinakost však pramení z touhy vést dobrý život, ve kterém jsou upřímné samy k sobě.

„Přála jsem si, aby deska, kterou vydám, byla přístupná všem, aby byla lidová, upřímná a čistá. Jako když jdu na návsí koupit rohlíky k té samé paní, tak jako před pěti lety, pořád tam je, stále počítá mou útratu a tak zvláště u toho šeptá, píše vše řádně pod sebe, stejně u toho vypadá... a já vím, že to tak bude i za pár let, až půjdu kolem a ucítím tu známou vůni,“ vysvětluje Aneta Langerová.

Autenticita. Osobitá melodika. Silné příběhy – takové je nové album Anety Langerové, na kterém se melodické písně přelívají z šansonové výpovědi s doprovodem klavíru přes syrové kapelní provedení do sugestivní až filmové symfonické instrumentace. Pro celkový zvuk alba jsou charakteristické i kytarové riffy a „podomácku“ vytvořené zvukové

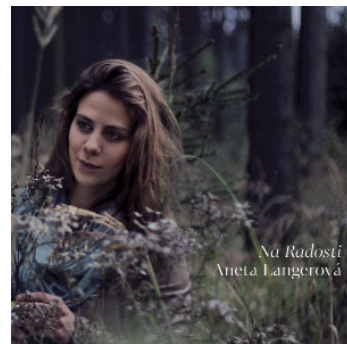
samply - prázdný hrnek od kávy se lžičkou, zvuky těla, hořící a praskající kamna či zvuky šumavského lesa.

„Překvapivým vtažením do desky je hned úvodní píseň Dívka. Pod mohutnými smyčci tu uhání rytmus jako rozvodněná řeka. Úvodní nápěv působí, jakoby po šumavských stránkách začali rejdit Hobiti. Pánbůh Tě miluje, jen nemá čas, pusť srdce po vodě, než přijde mráz,“ zpívá Aneta Langerová a potvrzuje, že se tu i v následujících skladbách cítí silná po právu,“ napsal v recenzi Jan Vedral z iDNES.

V podání Anety coby vypravěčky se totiž vymyšlené příběhy stávají skutečnými, můžete se jich dotknout. Jemné odstíny jejího hlasu si vás podmaní a emotivní pěvecký projev postavený na hlubokém prožitku vás nepustí. Deska však překvapivě není jen vážná. Zásadní témata jsou mnohdy doprovázena laskavou ironií, která svědčí o zralosti, ke které Aneta Langerová jako hudebnice dospěla. Jednou autorskou písní na album přispěla i Dorota Barová.

„Vyprávět příběhy, na které mohu nahlížet zvenčí a přesto je prožívat, je pro mě nová, osvobozující zkušenost. Hodně jsme četli, čerpali z legend a příběhů, v písních se však samozřejmě objevují i momenty, které se prolínají s mým životem. Třeba v Bříze zpívám o stromu, v jehož koruně mi táta postavil domek a já z něj pozorovala svět. Ta bříza rostla se mnou, je pevná, symbolizuje mě i můj domov,“ dodává Aneta, která, stejně jako Jakub Zítka, vyrostla na venkově, a proto je pro ni nová deska pomyslným „návratem domů“ ke svým kořenům.

Před měsícem poslala Aneta do světa první vlašťovku z alba, singl Svatá Kordula. Ten se setkal s velmi dobrou odezvou u fanoušků i odborné veřejnosti. Již za 3 dny si budou moci fanoušci poslechnout zbývajících jedenáct písní. *„Na desce najdete smíření, naději, ironii osudu, smutek i radosti. Vše je však tak nějak v rovnováze. Přijímat život s nadhledem a pokorou osobně považuji za velké umění,“* uzavírá Aneta.

AS001-2

Symbolický křest desky a premiéra videoklipu k písni Tráva proběhne 15. prosince v pražském divadle Studio DVA. Fanoušci se už teď mohou těšit na jarní turné se čtyřčlennou kapelou v doprovodu smyčcového tria a piana. Koncerty budou symbolicky zahájeny v Jižních Čechách, nedaleko místa, které desku inspirovalo.

Album vydává Art Shock v distribuci Supraphon

SU 6278-2

Supraphononline

Foto © archiv / Tranzistor

WABI A ĎÁBLOVO STÁDO POKŘTILI PŘÍBĚHY PÍSNÍ PŘED VYPRODANÝM ŠVANDOVÝM DIVADLEM SE K NIM PŘIDALI JAROMÍR NOHAVICA A RADŮZA

Wabi Daněk a kapela Ďáblovo stádo spolu s Jarkem Nohavicou a Radůzou 13. listopadu 2014 pokřtili čajem z tramské čtury album Příběhy písní. Po skvělém vystoupení protagonistům koncertu aplaudoval zcela vyprodaný sál Švandova divadla.

Muzikantskou sestavu koncertu i nové nahrávky tvoří kytarista Josef Štěpánek, bubeník David Landštof, baskytarista Jan Lstibůrek, přední hráč na varhany Hammond Jan Kořínek, saxofonista a klarinetista Bedřich Šmarda a vynikající trombónista Štěpán Janoušek spolu s vokalistkami Janou Rybníčkovou a Markétou Foukalovou.

Album je inspirováno publikacemi Michala Bystrova Příběhy písní, odhalující historické pozadí všech nahraných písní. Album vyšlo na značce Supraphon ve spolupráci s labelem Tranzistor.

Foto © archiv / Tranzistor

Foto © archiv / Tranzistor

KAREL KRYL 70

SUPRAPHON VYDAL VE SPOLUPRÁCI S RADIOŽURNÁLEM ZÁZNAM VZPOMÍNKOVÉHO KONCERTU Z PRAŽSKÉ LUCERNY.

V kompletu CD+DVD si tak můžeme opakovaně užívat jedinečné atmosféry beznadějně vyprodané Lucerny, jenž byla zvědavá na nové verze skladeb s nepochybným puncem kultovnosti. Za podpory vlastních kapel, ale také v aranžích Petra Maláska a za doprovodu Epoque Quartetu, se postupně představili Projekt Salome, Xindl X, Michal Hrůza, Aneta Langerová, Divokej Bill, sestry Irglovy a Tomáš Klus, tedy ti, kteří k úspěšnosti rozhodně nepotřebují berličky cover verzí, ale souhlasili s účastí pro opravdový vztah ke Karlu Krylovi.

„Myslím, že asi pro všechny české muzikanty je Karel Kryl jednou z největších z hudebních osobností, co u nás kdy byla. Pro mě je to největší písničkář 20. století. Takže možnost vystoupit na takovém koncertu bylo pro mě velkou ctí,“ uvedl po skončení koncertu Michal Hrůza, který sklídl velký úspěch *Srdce a kříž* a hlavně notoricky známý *Bratříček* tak zněly, jako by je Hrůza měl v repertoáru už nějaký pátek. „Nečekal jsem, že *Bratříček* bude volnej. Ale možná si to řekli všichni. Tak jsem ho zkusil a povedlo se,“ popsal hudebník jednoduchý vznik předělávky slavné skladby.

„Kryl byl famózní básník, co by vždycky měl o čem zpívat,“ říká Vašek Bláha z kapely Divokej Bill a dodává: „Vybírání písní pro tento koncert bylo to nejdelší, co jsme kdy podstoupili, protože jsme potřebovali písně, které jsme schopni zazpívat ve třech až čtyřech lidech, což některé nejdou. Nakonec volba padla na *Lásko*, *Karavanu mraků* a *Anděla*. A podle ohlasu v sále, jsme si asi vybrali dobře,“ směje se

SU 6275-2

Supraphononline

Foto © 2014 Pavlína Šimáčková

Jurda / Divokej Bill

Foto © 2014 Pavlína Šimáčková

HANA ZAGOROVÁ

NATOČILA PRVNÍ VIDEOKLIP

VIDEO

Supraphononline

První oficiální videoklip Hany Zagorové je na světě. Tentokrát nevznikl jako součást televizního pořadu, tak jak tomu zatím bývalo. Vizuální podobu písničky Bleriot dala režisérka Markéta Nešlehová ve spolupráci s kameramanem Vítem Bělohradským. Píseň ztvárnili jako podobenství dávné lidské touhy vrátit čas, vznést se, oprostít se od zemské přitažlivosti a přiblížit se svým snům.

Stálce naší populární hudby Hana Zagorová vydala letos po sedmi letech nové album, které pojmenovala Vyznání. Mimořádnou pozornost v médiích vzbudila písnička Bleriot, kterou pro ni napsali muzikanti z kapel Tata Bojs a Vypsaná fiXa. Autor hudby Jura Hradil v ní spojil síly s Márdim. Ten ji pojmenoval podle francouzského průkopníka letectví.

„Věřím, že někde startuje Bleriot / A letí pro mě a budeme dva / Až přistane, pozve mě na život,“ stojí v romantickém textu o čekání na nového muže nebo hrdinu. „Ta píseň prostě přilítla. Napsal jsem text a poslal ho Jurovi zpátky a on byl nadšený,“ popisuje Márdi a dodává: „Také jsem si vzpomněl, že tak v deseti letech jsem poslouchal písničku Spěchám... Tedy poslouchala ji moje máma z gramofonové desky. Od toho jsem se odrazil a v té naší písničce je na to i odkaz.“

Režisérka Markéta Nešlehová ke spolupráci s populární zpěvačkou poznamenává: „Hana Zagorová je jedna z mých hrdinek z dob, kdy jsem hrdinky

ještě mívala. Tentokrát navíc ve skvostné náladě Bleriota, jak ji stvořili Jiří Hradil s Márdim – hurá za oba. Napsali dojemnou písničku, kterou Hana dotáhla a prožila. Chtěla jsem ten pocit podpořit: uctít ženskou energii. Dotvořit sen, který se třeba stal, zprostředkovat krásnou vzpomínku, která možná byla pouze zbožným přáním. Zachytit jemné mihnutí řas a zastavit čas. To si zaslouží každá zralá ženská.“

Hana Zagorová vystoupí v rámci show při letošním slavnostním vyhlášení ankety Český slavík 29. listopadu ve Státní opeře a v přímém přenosu TV Nova. V rámci podzimního turné Hanu Zagorovou se skupinou Boom Band čekají koncerty v moravské a slovenské metropoli. V Brně se uskuteční 1. prosince v Bobycentru a 2. prosince vystoupí v bratislavské Istropolis. Téměř vyprodaný je již i její vánoční koncert, jež se uskuteční 19. prosince ve velkém sále pražské Lucerny. Zde také převezme Zlatou desku Supraphonu za své album Vyznání, které vydala na jaře.

GRAMOTINGLTANGL JANA WERICHA SE VRACÍ V KOMPLETU NA OSMI CD

Supraphon ve spolupráci s Českým rozhlasem vydává v kompletu osmi CD Gramotingltangl Jana Wericha. K posluchačům se tak opět dostávají méně známé a pozapomenuté nahrávky, které potěší všechny příznivce Werichova nestárnoucího vyprávění.

Gramotingltangl byl pořad Jiřího Suchého, vysílaný od pondělí 4. října 1965 v podvečer Československým rozhlasem na tehdy novém vlnovém rozsahu velmi krátkých vln. Stále více oblíbená půlhodinka se vysílala až do léta 1968 a jejich celkový počet přesáhl šest stovek. Vedle Suchého v tomto pořadu chytrých úvah doplňovaných hudbou z gramofo-

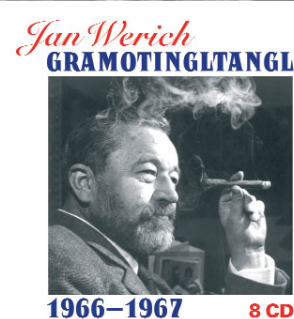
nových desek k posluchačům promlouval Miroslav Horníček, Ivan Vyskočil a Jiří Šlitr. Několik dílů pořadu Gramotingltangl uváděla i dvojice Šimek + Grossmann.

Od října roku 1966 se nepravidelně do léta roku 1967 před rozhlasovým mikrofonem objevoval i Jan Werich, který svým nezaměnitelným způsobem rozvíjel úvahy na nejružnější témata. Podvečerních půlhodin, ve

kterých Werich vystupoval, bylo více než třicet.

V archivu Českého rozhlasu se našlo jedenáct půlhodin původních záznamů. Většina ztracených částí je doplněna pro nový CD komplet amatérskými nahrávkami rozhlasových pořadů z archivu Karla Koliše. Na osmi CD se tak díky Českému rozhlasu a Supraphonu k posluchačům dostává Werichovo vidění světa, jeho

vyprávěných myšlenek s charakteristickým vtipem, postřehem, citem a inteligencí tvořivého génia. „Kromě pořadů Táto, povídej! jde v těchto Gramotingltanglech o jednu z nejdůležitějších spoluprací Jana Wericha s Československým rozhlasem,“ dodává Robert Tamchyna, jenž se podílel dramaturgicky na kompletaci archivních nahrávek za Český rozhlas.

SU 6198-2

Supraphononline

HELENA ŠTÁCHOVÁ

SLAVÍ VÝZNAMNÉ ŽIVOTNÍ JUBILEUM A SUPRAPHON VYDÁVÁ NOVOU NAHRÁVKU S MÁNIČKOU V TITULNÍ ROLI!

na Štáchová, jež 18. listopadu 2014 oslaví neuvěřitelné sedmdesátiny. K tomu, jaký je její život s Máníčkou, dodává: „S tou nestárnoucí holčičkou žiji v míru již 47 let. Zažily jsme spolu dobré i zlé časy. Ovšem těch krásných bylo daleko více. A ta malá mě nikdy neklamala. Možná je to i tím, že kdyby zlobila, tak ji šoupnu do pytle a bude po legraci.“

Supraphon potěší příznivce Máníčky, ale pochopitelně i Spejbla a Hurvínka, novým CD s nahrávkou dětského muzikálu Mikiho Kirschnera, Robina Krále a Jiřího Škorpíka *Jak s Máníčkou šli všichni čerti*. Album vyjde i digitálně v pátek 14. listopadu 2014.

„Je to k uzoufání, nosit pořád ty samé, nemoderní, kostičkované šatičky!“ říká si smutně Máníčka. Když si prohlíží své spolužačky, pyšní se modely podle poslední módy, dala by za jejich kamarádství a za stejně krásné šaty cokoliv – snad i duši! Od přání ke skutku nebývá někdy daleko. Jakou cenu ale bude muset Máníčka za splnění svých

přání zaplatit? To skrývá představení Divadla Spejbla a Hurvínka, které se nyní dočkalo i své audio podoby.

„*Jak s Máníčkou šli všichni čerti*“ je muzikál, který mne zachránil, protože v té době, kdy vznikal, jsem zrovna prožíval velmi pohnuté období. Dal mi pocit, že má hudba není zbytečná a že ve spojení s texty Robina Krále přenáší radost, úsměv a všechny další emoce na kohokoliv, ať už malého či velkého diváka, který toto představení Mikiho Kirschnera navštíví. Přeji si, ať i ve své audio podobě potěší co nejvíce děti,“ dodává k nové nahrávce autor hudby, skladatel Jiří Škorpík.

A co na nové nahrávce *Jak s Máníčkou šli všichni čerti* nejvíce oceňuje Helena Štáchová: „Že si ji můj syn napsal, nakreslil i zrežiroval do podoby krásného muzikálu pro děti, který hrajeme s úspěchem v divadle, a nyní se s jeho audio podobou setkají posluchači i na báječném CD. Škoda že se o tu radost nemohu podělit s jeho tátou Milošem Kirschnerem. Příběh je to humorný

a současně velmi aktuální. O dětské šikaně a hlouposti doby, kdy dítě, které nemá vše podle poslední módy, se stává outsiderem, jako v tomto případě Máníčka, která nosí jedny a ty samé šatičky celý život.“

SU 6187-2

Supraphonline

„Nejraději bych to zaspala, ale obávám se, že mě mí blízcí k nějaké oslavě zavčas probudí,“ říká o svém významném životním jubileu ředitelka Divadla Spejbla a Hurvínka Hele-

COLLEGIUM MARIANUM PŘÍCHÁZÍ S VÁNOČNÍ HUDBOU Z KOSTELNÍCH KŮRŮ BAROKNÍ PRAHY

Vychází vánoční album se skladbami, které dosud nebyly nahrány.
Pozoruhodný debut barokního skladatele Josefa Antonína Sehlinga.

Málokterá země se může pochlubit tak bohatým a barvitým vánočním repertoárem jako Čechy. Baroko navíc do textů vneslo okouzující až něžnou poetiku – dojatí pastýři se v nich, plní rozpaků, rozplývají nad krásným Jezulátkem. Později k vánočním písním přibývalo skladeb formálně složitějších (pastorely ad.), nejčastěji v podobě árií či duetů s doprovodem. Jeden z jejich autorů Josef Antonín Sehling, jakkoli zakotvený v barokním světě, už připravoval půdu pro nový hudební sloh. Studoval ve Vídni, v Praze byl členem vyhlášené Morzinovy kapely a v chrámu sv. Víta zastával řadu let kapelnickou práci, i když z pozice „pouhého“ houslisty. Post kapelníka mu patřil na několika pražských kůrech – mj. v kostele Panny Marie pod řetězem, kde vznikla

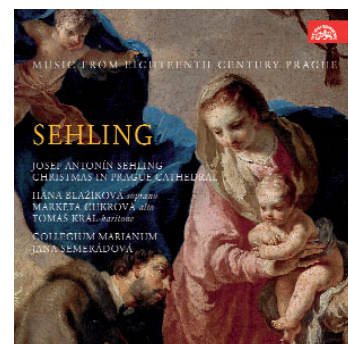
i premiérová nahrávka souboru Collegium Marianum pod vedením Jany Semerádové, kterou nyní vydal Supraphon.

Collegium Marianum přišlo již v září s jednou novou nahrávkou. Vydalo na CD Lamentace proroka Jeremiáše Jana Dismase Zelenky. Umělecká vedoucí souboru Jana Semerádová k tomu poznamenává: „Letošní rok byl velice úrodný. Dva měsíce po natočení Zelenkových Lamentací jsme se vrhli na natáčení „debutové“ desky Josefa Antonína Sehlinga, svatovítského houslisty, plodného skladatele, neúnavného sběratele italských hudebnin, obdivovatele Caldary a kapelníka několika pražských kostelů v první polovině 18. století. Jeho vánoční pastorely, árie, moteta a ofertoria by vydaly na několik nahrávek.“

Je to malý zázrak, že lze natočit vánoční album s objevenou dramaturgií a dokonce se skladbami, které dosud nebyly nahrány. Jana Semerádová to potvrzuje: „Měla jsem to štěstí, že jsem na dramaturgii mohla spolupracovat s Miladou Jonášovou – velkou odborníci na Sehlinga a na italské přetextované árie. I když jsem zprvu toužila, aby první Sehlingova nahrávka zahrnovala i skladby pro jiné svátky, vánoční tematika se nakonec ukázala výhodou, neboť právě zde jsme našly různorodé a zajímavé instrumentované kusy, ukazující všestranného skladatele.“

Album pod názvem Vánoce v pražské katedrále vydává Supraphon ve své úspěšné edici Hudba Prahy 18. století. Skladby Josefa Antonína Sehlinga nahrálo Collegi-

um Marianum pod vedením Jany Semerádové se sólisty: Hanou Blážíkovou (soprán), Markétou Cukrovou (alt) a Tomášem Králem (baryton).

SU 4174-2

Supraphonline